

32 χρόνια ΠΑΣΟΚ Ποιός τ'ά πλήρωσε;

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Ο William Rees-Mogg είναι διακεκριμένος Άγγλος δημοσιογράφος, συγγραφέας και πολιτικός. Έργασθηκε ως εκδότης (editor) των Άγγλων «The Times» του Λονδίνου από το 1967 έως το 1981, εφημέριος Πρόεδρος του Arts Council of Great Britain από το 1982 έως το 1989 και το 1988 του απονεμήθηκε ο τίτλος του Βαρόνου και έγινε μέλος της Βουλής των Λόρδων. Από καιρού εις καιρόν άρθρογραφεί στους «Times». Έτσι την 7η Νοεμβρίου 1996 γράφοντας για την επανεκλογή του Μπιλ Κλίντον, διατύπωσε την ακόλουθη παρατήρηση: «Δέν υπάρχει ίσως χώρα στην Ένωμένη Εύρώπη, στην οποία ένας πρωθυπουργός θά έπιτύχαιε τών κατηγοριών που διατυπώθηκαν με συσώδεις αποδείξεις κατά του Κλίντον. Πιθανόν θά μπορούσε ακόμη νά συμβεί στην Έλλάδα». Αυτό γιά τό ήθικό έπίπεδο της χώρας επί ΠΑΣΟΚ, που γιορτάζει τά 32 του χρόνια. Νομίζω φτάνει.

Τώρα ως προς τά έπιτεύγματα. Ο Πρόεδρος του «κινήματος» κ. Γιώργος Άνδρέα Παπανδρέου στην έπειτακή όμιλία του στην Πάτρα την περασμένη Κυριακή, μέσα σέ άκατάχετα κύματα βερμπάλισμου, έιπε τί υπόσχεται και δεσμεύεται νά προσφέρει στον έλληνικό λαό. Πράγματα που προφανώς ό λαός τά στερείται τώρα, άρα δέν του τά προσέφεραν όι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ επί δεκαετώ και κατά χρόνια (ακριβώς Έξι χιλιάδες έξακόσιες δώδεκα ήμέρες και νύχτες), που έκυβέρνησαν την χώρα. Γιατί μή μου πείτε ότι την παιδεία, ύγεια, δικαιοσύνη και τό πλήθος άλλων άτομικών, κοινωνικών και έθνικών αγαθών, που υπόσχεται, ύπήρχαν και τά κατέστρεψε ή Κυβέρνηση του κ. Κώστα Καραμανλή στα δυόμισι τελευταία χρόνια.

Τό δράμα λοιπόν του κ. Παπανδρέου είναι μιά «δικαιη κοινωνία», «μιά κοινωνία τών άξιών», «μιά κοινωνία που διασφαλίζει την ασφάλεια (sic), την εργασία, την αναδιανομή του πλούτου». Αυτά μεταξύ πολλών άλλων αποτελούν τό περιεχόμενο του δράματος και τών υποσχέσεων, άρα δέν ύπάρχουν. Δέν δραματίζεσαι κατά που έχεις. Δέν έχουμε λοιπόν κοινωνία άξιών και τά άλλα αγαθά τών δραματισμών. Τι έκαναν επί δεκαετώ και κατά χρόνια όι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ τών οποίων μάλιστα σχεδόν όλων ήταν ό ίδιος μέλος;

Σέ άλλο σημείο, αντιφατικό προς τά παρά πάνω, λέει: «Καταφέραμε νά κάνουμε αναδιανομή του πλούτου τών εισοδημάτων γιά νά κλείσουμε την φαλίδα της άνισότητας». (Λέτε νά ύπνοει με τό κόλπο του Χρηματιστηρίου τό 1999-2000;). Σχόλιο: Μέ βάση τά στοιχεία της Eurostat ή άνισοκατανομή του εισοδήματος αύξηθηκε κατά τό 2003, όπως και κατά τά προηγούμενα χρόνια. Έτσι, ό δείκτης της διαφοράς εισοδημάτων μεταξύ πλουσιών και φτωχών, ήταν γιά την Έλλάδα 6,6, ή δεύτερη χειρότερη έπίδοση μεταξύ τών 25 μελών της Ε.Ε., έναντι 4,6 του μέσου ευρωπαϊκού όρου («Έλευθεροτυπία» 25 Ιουλίου 2005), γύρω από τόν όποιο κυμαινόταν ό δείκτης και στην Έλλάδα κατά την πρό ΠΑΣΟΚ έποχή.

«Δεσμεύομαι γιά μιά μεγάλη άνατροπή που θά μās φέρει στην πρωτοπορία της Εύρώπης στα θέματα της παιδείας, της εκπαίδευσης [...] τό καλύτερο πανεπιστήμιό μας νά βαθμολογείται τώρα κάτω από τά 250 καλύτερα του κόσμου [...] έμεις θά φτιάξουμε πλούσιες βιβλιοθήκες αντί νά δίνουμε φτωχά συγγράμματα [...] θέλουμε νά προκρίσουμε την παιδεία με 5% του ΑΕΠ. Με 40% του Δ' ΚΠΣ στους ανθρώπους πόρους». Έδώ πλέον πρόκειται, με τό συμπάθιο, γιά θράσος. Γιατί ένα από τά μεγάλα έγγλήματα του ΠΑΣΟΚ διεπράχθη κατά της παιδείας. Ο κ. Παπανδρέου διετέλεσε και Υπουργός Παιδείας, θά έπρεπε λοιπόν νά ξέρει καλύτερα.

Ο περίφημος νόμος πλάσιο γιά την άνωτάτη παιδεία, ό κομματισμός, ή κατάργηση κάθε άξιολόγησης ιδρυμάτων και προσώπων, τό πανεπιστημιακό άσυλο, ή άνατροπή κάθε ιεραρχίας, τά γελοία σχολικά βιβλία, τό περιεχόμενο και όι μέθοδοι της διδασκαλίας, άναχρονιστικά cuticula, ό έξοβελισμός και έκβαρβαρισμός της έλληνικής γλώσσας, ή ραστώνη τών διδασκόντων σέ όλες τίς βαθμίδες, ή παραπαιδεία, ποιόν είναι έργα και ήμέρες. Τώρα θυμηθήκατε τά ποσοστά. Δεκαετώ και κατά χρόνια δέν οās άρκοϋσαν γιά νά χρηματοδοτήσετε την παιδεία με τά ποσοστά που τώρα υπόσχεσθε. Τά χρήματα ύπήρχαν. Έφαγώθηκαν διαφορετρόπως. Γιατί νά οās πιστέψουμε τώρα; Οί άνθρωποι του ΠΑΣΟΚ είναι όι ίδιοι και πρό παντός παραμένει ίδιο τό «βαθύ κίνημα» που φέρει την έπιγραφή ΠΑΣΟΚ.

Άλλο σημείο: «Καταφέραμε νά εμιαστε έξουσία γιά όλους, με όλους χωρίς φακέλους, χωρίς «ήμετέρους» [...] ενάντια στη ρουσφετολογία της συντήρησης». Ώς σχόλιο, άπόσπασμα από άρθρο του καθηγητή έταίρου του St. Antony's College του Πανεπιστημίου της Ώξφόρδης Richard Clogg, άναγνωρισμένου διεθνώς ως άθθεντίας στη σύγχρονη έλληνική ιστορία: «...Τό πελατειακό πατρονάρισμα τη δεκαετία του όγδόντα άσκειται από μιά καλά όργανομένη και πειθαρχημένη κομματική μηχανή, της όποιας τά πλοκάμια έκτείνονται σέ όλη τη χώρα» (The Guardian, 13 Οκτωβρίου 1993). Χαρά, βεβαίωση από την κλαδορή με άλλα λόγια. Οί πρασινοφρουροί «The spoils system, more rampant than ever», παρατηρεί ό δημοσιογράφος Henry Kamm στο περιοδικό-παράρτημα «The New York Times Magazine», 7 Άπριλίου 1985 σέ εκτενές δημοσίευμα (cover story) με τόν τίτλο «Papandreou, The politics of Anti-Americanism» και δέν νομίζω ότι μπορεί νά μεταφραστεί ίκανοποιητικά.

Αυτό όμως που προκαλεί άισθημα άγανακτίσεως είναι ή προσπάθεια —άν και κατά παιδαριώδη τρόπο— κατηλεύσεως τών έπιτυχιών της Έθνικής Όμάδος μπάσκετ στο παγκόσμιο πρωτάθλημα. Έίπε: «Μίλησα και σήμερα με τόν Παναγιώτη Γιαννάκη [...] θέλω όμως νά οās ρωτήσω. Σκέφτεστε αν ό Παναγιώτης Γιαννάκης είχε νά ανταλλάξει όχι με τίς αντίπαλες ομάδες, αλλά τη συντήρηση και την καθυστέρηση της ρουσφετολογίας; Αν ή έπιλογή τών παικτών ήταν με κριτήρια κάποια κομμάτων ή άλλου παράγοντα; Ποιά ή σχέση μιάς δικαιο κοινωνίας με την Έθνική μας του μπάσκετ; Σας ρωτώ. Θά πετύχαινε ή ομάδα του Π. Γιαννάκη αν ό ίδιος ό Γιαννάκης δέν είχε μέλλον γιά δέν ήταν γόνος κάποιας πλούσιας οικογένειας ή διότι δέν είχε μπάσκετ στην Κορώνη;» (Όλα τά άποσπάσματα είναι κατά λέξη μεταφορά από την ιστοσελίδα του ΠΑΣΟΚ). Έρωτώ τώρα εγώ: Έσείς, κύριε Παπανδρέου, είσθε και γόνος και είχατε όχι άπλώς μπάσκετ, αλλά πατέρα και πάππο στην Κορώνη. Δέν θά πρέπει νά αποτύχετε σύμφωνα με τόν συλλογισμό σας (Πρό πάντων με προκλητικές όμιλίες σάν αυτή της Πάτρας).